

JÄTTESTRUL I RONNEBY !

Från GO-69 var vi sex raceare som åkte till Ronneby där sista deltävlingen i Salooncupen skulle köras. Det var också tävlingspremiär på Ronnebys nya bana. Banan var jättebra och det var ganska lätt att få rytm i körningen. Men då det var korta rakor och många kurvor blev det dock svårt att hålla koncentrationen uppe en längre tid, i alla fall för en oldtimer. Banan låg i en mycket fin lokal mitt i Ronneby centrum. Mekutrymmena var mycket begränsade, men finns det hjärterum så finns det stjärterum. Vad var det då för strul? Jo det var det

danska varvräkningssystemet som inte alls ville vara med, det ballade ur titt som tätt, och hade inte Harrysson varit tävlingsledare så hade tävlingen blivit inställd, den saken är klar.

Signalarna åkte som vanligt till tävlingen i sin husbil. Denna gång var det Lasse Pettersson, Uffe och Berra som liftade med i Robbans bil. Vi bodde på Grand Hotell, det lilla hotellet med det stora namnet, bara hundra meter från banan. Vi var framme vid fyrtiden och kunde ha banan för oss själva. Signalarna kom strax efter, så det var bara GO-69:are som tränade den första timman. Allt efter som droppade det in fler slotracare och det blev som sagt trångt vid mekplatserna, så det var bara att knô ihop sig. När vi hade lärt oss banan någorlunda så tyckte vi det var dags för lite mat. Vi valde en restaurang med namnet Garlic House. Det visade sig vara ett riktigt bra val. Maten var av högsta klass och servitrisen hade glimten i ögat, så vi fick en riktigt trevlig tillvaro där. Det blev både förrätt, varmrätt och dessert, innan vi proppmätta kämpade oss de hundra metrarna tillbaka till banan. Landrud hade gjort i ordning två motorer till mig som jag fick hjälp av Robban med att löda in i mina bilar. Det är toppen att ha bra slavarbetare. Som vanligt blev det sedan lite nattsudd på hotellet innan det var tid för lite sömn i goda sängar.

Till tävlingarna besiktigades det in 31 Saloonbilar. Lars och Ylva skötte besiktningen. Ylva fick sedan plocka fram rätt bil till varje kvalare, efter kvalet hade hon uppgiften att sortera bilarna i rätt final också. Hon skötte detta jobb förträffligt.

Saloonkvalet vann Landrud på 4.287. Eric Signal tog TQ för juniorer på 4.395.

Eftersom det var 31 startande så fick final E gå som Round Robbin med sju bilar. Jag hade kvalat uruselt och hamnat i denna final. Fick köra fem minuter och sedan stå över. När jag kom in på rött spår, ropade någon ”track” och datan pajade.

Man kunde inte komma fram till någon bättre lösning än att köra om finalen och att vi under dagen inte kunde påkalla stopp med track call. Nu fungerade det tills vi kört fyra av de sju fem-minuterna, men då blev det stopp igen under spårbytet. Lasse Pettersson och Harrysson slog sina kloka skallar ihop för att kunna lösa problemet. Nu blev det beslutat att skriva av den aktuella ställningen och köra vidare då man skaffat en ny dator.

Årsmötet som skulle hållits mellan Saloon och Open-12 startade nu och genomfördes med Peter Kenell som ordförande och Thomas Werner som sekreterare. Mötet var avklarat på dryga timman. Protokollat kommer att presenteras på Sveslotsidan.

Datafrikarna höll fortfarande på men såg nu ljuset i tunneln. Nu hade jag stått över tre gånger under samma Round Robbin. När vi väl kom igång igen, så hade däcken svalnat och det blev lite kalabalik under de första varven. Nu funkade det med track call också, det var riktigt skönt. Denna 30 minuters final tog dryga tre timmar i anspråk. Hur gick det då i denna finalen? Lasse Pettersson som hade ett löst hjul i kvalet, hade nu skruvat fast detsamma och vann på 325.45, tio varv före Lars "kärlekskranken" Friberg. Trea blev junioren Tommy Nilsson från Växjö. Sedan i nämnd ordning Berra, Rolf Ax, Cristel Falk och Peter "ordföranden" Kenell.

Final-D såg Heléne Bergman som vinnare på 328.05, femton varv före Robban. Junioren Joel Hallberg var med sina 308.15, tio varv före Jakob Friberg, också han junior. Kai Embrey hade en bil där karossen flagade av bit för bit under resans gång, och såg ut som en rishög när loppet var över. Det blir nog att investera i en ny till nästa race. Anders Strand hade ideliga problem och halkade långt efter.

Juniörerna tog för sig i final C. Viktor Bergman, Åtvid, och Jens Strand, Önnköping, hade en het batalj hela finalen. Viktor som tävlar flitigt vann till slut på 346.35, sex varv före en av Önnköps nya stjärnor. Marcus Andersson, också från Önnköping, var bäst av seniorerna med 335.24, sex varv före Birger "Pigge" Elfström. Hemmasonen Sven-Olof Petersson hade lika mycket strul som datan och detta gällde även Johan Thorsson, Åtvidaberg.

I B-finalen flippade varvräkningssystemet ut på nytt, men avbrottet blev denna gång bara cirka tio minuter. Christer Helgesson vann denna final på mycket goda 367.25, nästa tio varv före Thomas Werner. Martin Granberg, Åtvid, och vår egen Kennet Signal kämpade om tredjeplatsen. Kennet tog med 354.75 hem denna strid med 30/100. Uffe Törn hade ingen större lycka under racet liksom junioren Axel Werner som bröt.

I A-finalen var Michael Landrud helt överlägsen och fixade 389.25 hela tjugo varv före Dan Gustafsson. Dumperdan som hotat med att lägga av, jag hoppas dock att han ändrar sig, han blev ju i alla fall tvåa totalt. Juniörerna Danne Ax och Eric Signal som hade en tuff fight framför sig denna dag, stred om tredjeplatsen. Inför denna sista tävling var ställningen i cupen den att Danne hade 183 poäng men var tvungen att stryka 32 poäng då bara de fem bästa tävlingarna räknas. Eric hade 165 poäng och måste stryka 21 av dessa. Danne hade alltså 151 poäng mot Erics 144. Sju poäng till Dannes fördel. Dessa två fantastiska juniorer växlade hela tiden i finalen om ett varv tillgodo hit och dit. På näst sista spåret såg det ut som om Danne skulle ta hem giganternas kamp då Eric hade flera avåkning. Vid sidan om tracken satt två mossor och svettades. På sista segmentet hamnade Danne i en trippelkrock och det tog tid innan bilen kom på banan igen och Eric kunde slinka förbi och vinna kampen. Bosse Åkesson och unge talangfulle Fredrik Raneland hade stora problem och blev här akterseglade. Fredrik är också en framtidsman från Önnköping.

Ut och tävla mera frekvent bara.

Då Eric var bäst av juniorerna och samtidigt hade fixat TQ var avståndet upp till en totalseger nu tre poäng. Hur skulle mödrarna klara denna press?

Seniorer

1.	Michael Landrud	Åtvidabergs MK	389.25
2.	Dan Gustafsson	Önneköp MRK	369.00
3.	Christer Helgesson	Malmö SRC	367.25

Juniorer

1.	Eric Signal	GO-69	366.85
2.	Daniel Ax	Åtvidabergs MK	365.20
3.	Viktor Bergman	Åtvidabergs MK	346.35

Så var det dags för lite träning med Open-12-bilarna och besiktning. I denna klass kom 30 bilar till start och vi slapp att köra en tråkig Round Robbin.

Heléne Bergman som fått ett nytt Horkychassi till denna tävling firade detta med att fixa TQ med 3.821. Visserligen stoppade Landrud att kvala när han fixat A-final med 3.890. Heléne, du är värd den extra poängen tycker jag. Eric fixade även här TQ bland juniorerna med 3.917 och hade nu bara två poäng upp till Danne. Skulle han bli bäste junior även i Open-12 så skulle han stå där som vinnare för andra året i rad. Alla som kvalade in till A-finalen körde under fyra sekunder. Undrens tid är inte förbi, jag var en av dessa, med 3.993 fixade jag sista platsen till final A. Jag kan säga er att detta är större än på den tiden jag vann race på sextioalet. Att få ovationer och applåder under ett kval det minns jag inte när jag fick senast. Jo förresten det var i Västerås för 4-5 år sedan.

Klockan var nästan fem då racet kom igång. I final E fick Peter Kenell och Anders Strand lite revansch från misslyckanden i förra klassen. Peter vann på 330.70 tre varv före Anders. Unge Jakob Friberg knep tredjeplatsen säkert före Cristel Falk som enligt min mening här gjorde sitt bästa race på bortaplan. Joel Hallberg hade åter igen problem och Rolf Ax fick bryta med trasig motor.

Efter denna final låste sig systemet på nytt. Efter mycket snack hit och dit bestämdes att man skulle lägga in final för final manuellt.

Jens Strand som jag tidigare berömt gjorde här ett kanonlopp, med sina 379.20 var han dryga åtta varv före Kennet Signal. Kennet var i sin tur åtta varv före Marcus Andersson. Ytterligare sex varv efter hamnade Lars "fackmötet" Friberg. Unge Tommy Nilsson var strax efter och även här flagade Kai Embrey sin kaross bit för bit under resans gång. Ännu en ny kaross får inhandlas.

Christer Helgesson körde fantastiskt bra i C-finalen och var förste man som sprängde 400 gränsen, med 401.20. Sex varv efter kom en av framtidens stjärnor. Viktor Bergman, nu får du bli en av alla begåvade juniorer från Åtvidaberg som tar över efter Danne som blir senior vid årsskiftet. Bo Åkesson fick se sig slagen med tio varv av Viktor, men hade nästa lika stor marginal ner till fyran Martin Granberg. Lasse Pettersson var länge med i toppen men åkte på ett drevras. Även Fredrik Raneland hade otur under vägen.

Under final B pajade datan ur igen. Under första spårbytet fick den för sig att det var track call, och det var ström på banan under pausen. När andra segmentet skulle starta så var allt dött igen. Än en gång fick man skriva av ställningen och lägga in finalen på nytt, och köra de fem återstående segmenten, och tiden rann iväg. Dan Gustavsson var här helt överlägsen med

sina 403.35. Tvåa blev ännu en mycket duktig junior. Axel Werner tävlades för Scalextrickklubben fixade mycket goda 382.90. Johan Thorson blev klar trea. Sedan var det hårt mellan Uffe Törn, Robban Hjelm och "Pigge" Elfström, som placerade sig i nämnd ordning.

Äntligen dags för den stora duellen mellan Danne och Eric. Att dessa två och "Drutten" hamnat i A-final var ju inte så konstigt, men de tre andra är ju inte så ofta i bästa finalen. Heléne "TQ" Bergman, Thomas Werner och Mr. Berra.

Åt Landrud var inte mycket att göra. Han vann på 436.05. Den väntade infernaliska juniorfighten uteblev tyvärr. Eric ryckte tidigt till sig en stor marginal till Danne. Bakom dessa gjorde Thomas Werner ett fantastiskt lopp och slutade på 396.70, en fjärdeplats totalt bland seniorerna. Långt efter dessa slog Heléne mig med knappa varvet, men jag kände mig ändå denna dag som en segrare. Då Eric fixat TQ och varit före Danne i denna final stod han som vinnare av totalcupen med en enda poäng, vilken rysare.

Seniorer

1.	Michael Landrud	Åtvidabergs MK	436.05
2.	Dan Gustafsson	Önneköps MRK	403.35
3.	Christer Helgesson	Malmö SRK	401.20

Juniorer

1.	Eric Signal	GO-69	427.65
2.	Daniel Ax	Åtvidabergs MK	416.10
3.	Viktor Bergman	Åtvidabergs MK	394.50

Lägg märke till att de tre första är de samma som i Saloonklassen, bara lite fler varv att redovisa.

Klockan hade närmast sig 23 när prisutdelningen startade. Förutom pokaler till dagens lyckliga vinnare, delades det ut pokaler till dem som vunnit Salooncupen totalt och ISRA-cupen.

Bland seniorerna hade Michel Lorin redan vunnit Salooncupen och valde att avstå den sista deltävlingen.

Salooncupen seniorer

1.	Michel Lorin	Stockholm SC	167 p.
2.	Michael Landrud	Åtvidabergs MK	162 p.
3.	Kennet Signal	GO-69	114 p.

Salooncupen juniorer

1.	Eric Signal	GO-69	186 p.
2.	Daniel Ax	Åtvidabergs MK	185 p.
3.	Viktor Bergman	Åtvidabergs MK	144 p.

ISRA-cupen

1.	Michael Landrud	Åtvidabergs MK	241 p.
2.	Christer Helgesson	Malmö SRC	204 p.
3.	Torgny Nordgren	Stockholm SC	196 p.

Kvart över elva startade vi vår hemresa, och jag var hemma strax efter tre. Lång färd mot natt var över, och sömnen blev god.

Stort grattis till far och son Signal som gjort så fina resultat under hela 2009. Nu gäller det att inte vara nöjda med detta utan att satsa lika hårt på 2010.

Nu är det inte många dagar kvar till årets största tävling på Partillebanan. Om ni glömt av det så körs Göteborg-1000 i dagarna två, den 5 o 6 dec. 2009.

Berna

Till sist några HA HA HA!

Under en teaterföreställning utbrister skådespelaren som är kung:
Åt vilken av mina två söner ska jag ge min krona?
Då höjer Kal rösten: Ge dom 50 öre var.

Kalle och Gystav stod på galejan på Cirkus och såg på en gymnastikuppvisning. Gystav ger högljutt sin uppskattning till tigersprång, handstansar och annat. De där e la inte så märkvärdigt säger Kal! Då skulle du sett när ja geck skallgång...

Kalle Låda var känd för att vara rapp i tungan. En dag var han med å lassade ved på en kärra nere vid Sävåån. Från ån upp till själva gatan var en brant och hal slänt, och däruppe stod en karl och tittade på. Lasset blev större och större. Till slut kunde åskådaren inte tåla:
Hur i fridens da'r har I tänkt er att I ska få lasset uppför branten?
Kalle Låda stack upp ett svettigt ansikte på andra sidan all veden och genmälde lugnt:
Bry daj ente göbbe – vi ellar öpp'et!